

păcat; dacă însă vor fi găsiți fără răni și fără pete, îi lasă să se odihnească liberi în Hristos, pentru că au fost nebiruiți.

Psalmistul se roagă deci atât pentru viața de aici, cât și pentru viața ce va să fie; și zice: *"Mântuiește-mă, aici, de cei ce mă prigonesc"*, dar *"izbăvește-mă, acolo, în vremea cercetării, ca nu cumva să răpească, ca un leu, sufletul meu"*. Și aceasta le poți afla de la Însuși Domnul, când a grăit despre timpul patimii Sale: *"Acum vine stăpânitorul lumii acesteia și întru Mine nu va avea nimic"*. Dar Domnul, nefăcând păcat, spunea că întru El nu are nimic; omului însă îi este de ajuns dacă va îndrăzni să spună: *"Vine stăpânitorul lumii acesteia și întru mine va avea puține și mici"*.

Poate vom păți acestea dacă nu vom avea pe cineva care să ne răscumpere, nici pe cineva care să ne mântuie. Față de cele două posibilități, care ne stau înaintea, două sunt și cele ce urmează: *"Mântuiește-mă de mulțimea celor ce mă prigonesc și izbăvește-mă, ca să nu fiu cumva răpit, ca și cum n-ar fi Cel ce răscumpără"*.

(Sf. Vasile cel Mare, Tâlcuiri la Psalmi)

DUMINICA DINAINTEA BOTEZULUI DOMNULUI. CEA MAI BUNĂ VESTE

Mântuitorul nu avea nevoie de botezul omului, că nu avea păcate, dar ca să ne învețe pe noi, păcătoșii, să ne smerim și noi, fiecare unul altuia și toți înaintea lui Hristos, a duhovnicului, să ne smerim mărturisindu-ne păcatele noastre. Asta e taina Botezului pe care l-a practicat Sf. Ioan Botezătorul, a învățat lumea că fără spovedanie și fără spălarea păcatelor cu căință, și fără mărturisire deci, nu ne putem apropia de Hristos. Și acesta se numește botezul pocăinței.

Așadar Sf. Ioan, după 30 de ani cât a stat în pustie îmbrăcat într-o haină din piele de cămilă și încins cu brâu de curea, după 30 de ani a luat porunca de la Dumnezeu să se ducă în partea de răsărit. Noi am ajuns odată pe acolo, prin Țara Sfântă, și acolo, spre răsărit, se coboară în vale până în Valea Iordanului. E o vale destul de adâncă și lipsită de verdeață. Mai mult nisip și căldură foarte mare e acolo. Și a fost trimis acolo ca să pregătească lumea pentru venirea lui Hristos. Și propovăduia, spunea cuvânt de învățătură:

"Pocăiți-vă, ca s-a apropiat Împărația Cerurilor!",

"Iată Mielul lui Dumnezeu Care vine să ridice păcatele lumii".

Apoi îndemna ca să dea din hainele lor – dacă aveau două sau trei – una celui sărac; dacă au bani, să dea și celui ce nu are; fiecare să se mulțumească cu cât îi dă Dumnezeu, cu "salarul" lui, cum se spune acolo – citim la Marcu în special, la Evanghelie la început – îi fiecare să își caute de sufletul lui și de pocăință. Iar pe cei bogăți, pe cei zgârciți, pe cei răi îi mustră și zicea: *"Pui de năpârcă ..."* pentru ce-ați venit aici dacă nu aveți smerenie? Adică, cu alte cuvinte, dacă din inimă nu ne căim, nu ne pocăim, degeaba mergem noi chiar și la Biserică. Ne trebuie și căință, ne trebuie și lacrimă, ne trebuie și răbdare, ne trebuie și milostenie la cei săraci, cât de puțin trebuie să facem și noi, să ne ajutăm frate pe frate. Așa învața Sf. Ioan acolo, în Valea Iordanului, și așa a făcut-o până când a venit Mântuitorul să Se boteze de la Ioan. Care e taina botezului practicat de Sf. Ioan Botezătorul, sau ce simbolizează el? Simbolizează spovedania noastră, a creștinilor. Și iată că, la început de an nou, această Evanghelie ne îndeamnă să vă oferim acest îndemn: să pornim la un an nou cu viața nouă, cu inima curată și smerită, cu dragoste și frăție între creștini, între rude, între toți. Și să promitem bunului Dumnezeu la început de an nou, dacă vrem să ne meargă toate mai bine decât acum, că vom veni duminica regulat la Biserică, fiecare în satul lui sau la parohia lui, sau la un schit, care unde poate.